
“Ово је најстрашнији дан у мом животу“, Јасминка

Петровић

Доба страхова и непромишљености

У овој књизи се ради о дечаку који је у сваком тренутку уплашен и стално паничи. У свему види оно најгоре и никад не пита за објашњење, већ сам закључује. Дечак по имену Страхиња не воли своју породицу и тврди како је она ужасна, али све се мења када спаси старог човека на мосту и упозна његову унуку Машу. Његови најгори дани постају једни од најлепших када сазнаје да му се сестра сели у Америку, а Маша у Канаду. Тада је схватио да не треба у свему да гледа само најгоре. Главни јунак, Страхиња, представљен је као збуњен и уплашен дечак, док је његова старија сестра Јелена представљена као веома вредан ђак. Његова мама је особа која не уме ништа да прећути, док је његов отац сасвим нешто супротно. Мислим да је жеља писца била, да овим делом, а на што јаснији начин представи како деца у пубертету виде свет око себе у најлуђим годинама. У великој мери, успео је у томе. Ми понекад видимо ствари дупло горе него што оне у ствари јесу. Неретко паничимо без разлога, страхујемо, али и пребрзо и лако доносимо закључке и не тражимо објашњења. Тако ни Страхиња није тражио објашњење од својих родитеља не знајући да му мајка има тешке здравствене проблеме, или када није знао да његов отац ради са мужем његове наставнице српског језика. Лаковерни смо и непромишљени. Код Страхиње те особине посебно долазе до изражаја када улази у аутомобил са непознатим особама, одлази код њих кући и прима поклоне од њих. Овакве одлуке у тренуцима непромишљености могу бити трагичне за нас.

Ову књигу бих препоручула свим својим вршњацима, јер сам сигурна да ће се свако од њих пронаћи бар у неком делу. Многима ће чак и помоћи да се ослободе својих страхова, али и да се насмеју. До самог краја држи пажњу читаоца и нагони на размишљање о једном непоновљивом животном добу, разумевању и самопреиспитивању.